

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (Πρώτο τμήμα)
της 14ης Μαρτίου 1989 *

Στην υπόθεση 133/88,

Casto Del Amo Martinez, υπάλληλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, κάτοικος L-5252, Sandweiler, 22, rue Michel Rodange, εκπροσωπούμενος από την Blanche Moutrier, δικηγόρο Λουξεμβούργου, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο την ίδια δικηγόρο, 16, avenue de la Porte-Neuve,

προσφεύγων,

κατά

Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, εκπροσωπούμενου από τον Manfred Peter, προϊστάμενο τμήματος στη νομική υπηρεσία, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο τη γενική γραμματεία του,

καθού,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της απόφασης της εξεταστικής επιτροπής του εσωτερικού διαγωνισμού LA/104 (κυρίων μεταφραστών ισπανικής γλώσσας και κυρίων μεταφραστών πορτογαλικής γλώσσας) με την οποία δεν ενεγράφη ο προσφεύγων στον πίνακα επιτυχόντων που καταρτίστηκε μετά το πέρας των εξετάσεων,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα)

συγκείμενο από τους R. Joliet, πρόεδρο τμήματος, Sir Gordon Slynn και G. C. Rodríguez Iglesias, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: G. Tesaurο

γραμματέας: D. Louterman, υπάλληλος διοικήσεως

λαμβάνοντας υπόψη την έκθεση για την επ' ακροατηρίου συζήτηση και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 26ης Ιανουαρίου 1989,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

αφού άκουσε το γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 16ης Φεβρουαρίου 1989,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στις 10 Μαΐου 1988 στη γραμματεία του Δικαστηρίου ο Casto Del Amo Martinez, υπάλληλος βαθμού LA 7 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, άσκησε προσφυγή με την οποία ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού LA/104 με την οποία δεν εγγράφηκε στον πίνακα επιτυχόντων που καταρτίστηκε μετά το πέρας των εξετάσεων του διαγωνισμού αυτού.
- 2 Ο διαγωνισμός LA/104 ήταν εσωτερικός διαγωνισμός, βάσει τίτλων και εξετάσεων, που είχε ως σκοπό την πρόσληψη κυρίων μεταφραστών ισπανικής γλώσσας και κυρίων μεταφραστών πορτογαλικής γλώσσας.
- 3 Η προκήρυξη του διαγωνισμού προέβλεπε ότι η διαδικασία προσλήψεως έπρεπε να διεξαχθεί σε δύο στάδια. Στο πρώτο στάδιο η εξεταστική επιτροπή έπρεπε να κρίνει τους τίτλους των υποψηφίων και να τους βαθμολογήσει. Για να γίνουν δεκτοί στις εξετάσεις οι υποψήφιοι έπρεπε να λάβουν τουλάχιστον 6/10 του ανωτάτου βαθμού που προβλεπόταν για τους τίτλους. Στο δεύτερο στάδιο οι υποψήφιοι έπρεπε να υποστούν τέσσερις γραπτές δοκιμασίες. Βάσει της βαθμολογίας και μόνον αυτών των δοκιμασιών δεν μπορούσε να αποκλειστεί κανένας υποψήφιος. Η προκήρυξη του διαγωνισμού προέβλεπε όμως ότι οι υποψήφιοι έπρεπε να πετύχουν τουλάχιστον 6/10 του συνόλου της βαθμολογίας των τίτλων και των δοκιμασιών για να μπορέσουν να εγγραφούν στον πίνακα επιτυχόντων.
- 4 Ο προσφεύγων συγκέντρωσε τις απαιτήσεις σχετικά με τους τίτλους και κατόπιν αυτού μπόρεσε να μετάσχει στις δοκιμασίες. Επειδή δεν μπόρεσε να πετύχει το ελάχιστο του 6/10 του συνόλου της βαθμολογίας για τους τίτλους και για τις δοκιμασίες, η εξεταστική επιτροπή δεν τον ενέγραψε στον πίνακα επιτυχόντων.

- 5 Με τη διοικητική του ένσταση της 27ης Οκτωβρίου 1987 ο προσφεύγων αμφισβήτησε την απόφαση της εξεταστικής επιτροπής από τρεις απόψεις. Καταρχάς, οι δοκιμασίες διορθώθηκαν από μέλη της εξεταστικής επιτροπής που δεν ήταν επαρκώς εξειδικευμένα· κατόπιν, οι δοκιμασίες του προσφεύγοντος δεν εκτιμήθηκαν ορθώς σε σχέση με τις δοκιμασίες των λοιπών υποψηφίων· τέλος, η εξεταστική επιτροπή δεν τήρησε τις αρχές σχετικά με το απόρρητο των εργασιών. Ο προσφεύγων κατέληξε στη διοικητική του ένσταση ζητώντας, κατά γενικό τρόπο, από την ΑΔΑ να ακυρώσει τις εργασίες της εξεταστικής επιτροπής κατά το μέτρο που παρέβη τις διατάξεις του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως οι οποίες διέπουν τη διοργάνωση των διαγωνισμών και να ερευνήσει « αν η εξεταστική επιτροπή ενήργησε ορθώς όσον αφορά αυτόν ». Η ένσταση αυτή απορρίφθηκε στις 11 Φεβρουαρίου 1988, ο δε προσφεύγων άσκησε την παρούσα προσφυγή. Προς στήριξή της προβάλλει ένα μοναδικό λόγο ακυρώσεως που αφορά την εσφαλμένη εκτίμηση των τίτλων του από την εξεταστική επιτροπή.
- 6 Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ισχυρίζεται ότι η προσφυγή είναι απαράδεκτη επειδή ο λόγος ακυρώσεως τον οποίο προβάλλει ο προσφεύγων προς στήριξη της προσφυγής του δεν είχε προβληθεί στη διοικητική φάση που προηγείται της δίκης.
- 7 Το Δικαστήριο αποφάσισε στις 15 Δεκεμβρίου 1988 να ακούσει τους διαδίκους μόνον επί του προβλήματος του παραδεκτού, χωρίς να προχωρήσει στην έρευνα της ουσίας.
- 8 Στην έκθεση για την επ' ακροατηρίου συζήτηση αναπτύσσονται διεξοδικώς τα πραγματικά περιστατικά της υποθέσεως, η εξέλιξη της διαδικασίας και οι ισχυρισμοί και τα επιχειρήματα των διαδίκων. Τα στοιχεία αυτά του φακέλου δεν επαναλαμβάνονται πιο κάτω παρά μόνον καθόσον απαιτείται για να σχηματίσει κρίση το Δικαστήριο.
- 9 Θα πρέπει καταρχάς να υπομνηστεί ότι σύμφωνα με την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου η διαδικασία που προηγείται της δίκης έχει ως σκοπό να επιτρέψει την εξώδικη διευθέτηση των διαφορών που ανέκυψαν μεταξύ των μονίμων ή μη μονίμων υπαλλήλων και της διοικήσεως. Για να μπορέσει να επιτύχει το σκοπό της η διαδικασία αυτή πρέπει η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή να είναι σε θέση να γνωρίζει κατά τρόπο αρκετά ακριβή τις αιτιάσεις που διατυπώνουν οι ενδιαφερόμενοι κατά της αμφισβητούμενης απόφασης (απόφαση της 1ης Ιουλίου 1976 στην υπόθεση 58/75, *Sergy κατά Επιτροπής*, Rec. 1976, σ. 1139).

- 10 Θα πρέπει στη συνέχεια να τονιστεί ότι στις υπαλληλικές προσφυγές τα αιτήματα που υποβάλλονται ενώπιον του Δικαστηρίου δεν μπορούν να έχουν παρά το ίδιο αντικείμενο με τα αιτήματα που εκτέθηκαν στη διοικητική ένσταση και να μην περιλαμβάνουν παρά αμφισβητήσεις που στηρίζονται στην ίδια αιτία με τις αμφισβητήσεις που προβλήθηκαν στην ένσταση. Οι αμφισβητήσεις αυτές μπορούν να αναπτυχθούν ενώπιον του Δικαστηρίου με την προβολή λόγων ακυρώσεως και επιχειρημάτων που δεν περιλαμβάνονται αναγκαστικά στην ένσταση, με την οποία συνδέονται όμως στενά (βλέπε την πιο πρόσφατη απόφαση της 26ης Ιανουαρίου 1989 στην υπόθεση 224/87, Koutchoumoff κατά Επιτροπής, Συλλογή 1989, σ. 99).
- 11 Πρέπει τέλος να υπογραμμιστεί ότι, εφόσον η διαδικασία που προηγείται της δίκης έχει άτυπο χαρακτήρα, οι δε ενδιαφερόμενοι ενεργούν γενικά στο στάδιο αυτό χωρίς την επικουρία δικηγόρου, η διοίκηση δεν πρέπει να ερμηνεύει τις ενστάσεις κατά τρόπο συστατικό, αλλά πρέπει αντιθέτως να τις ερευνά με πνεύμα ευρύ.
- 12 Υπό το φως αυτών των αρχών πρέπει να ερευνηθεί το παραδεκτό της παρούσας προσφυγής.
- 13 Στην προκειμένη περίπτωση ο προσφεύγων όχι μόνο δεν κάνει κανένα υπαινιγμό στη διοικητική του ένσταση για την εσφαλμένη εκτίμηση των τίτλων του, αλλά επιπλέον δεν πρόεβαλε κανένα στοιχείο από το οποίο θα μπορούσε το καθού η προσφυγή όργανο να συναγάγει, ακόμη και με προσπάθεια ερμηνείας της ενστάσεως με πνεύμα ευρύ, ότι ήθελε να προβάλει σφάλμα κατά την εκτίμηση των τίτλων του.
- 14 Υπό τις περιστάσεις αυτές πρέπει να κριθεί η προσφυγή απαράδεκτη.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 15 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Σύμφωνα όμως με το άρθρο 70 του κανονισμού διαδικασίας, προκειμένου περί προσφυγών υπαλλήλων των Κοινοτήτων, τα όργανα φέρουν τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν.

Για τους λόγους αυτούς

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.**
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα.**

Joliet

Slynn

Rodríguez Iglesias

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 14 Μαρτίου 1989.

Ο γραμματέας

J.-G. Giraud

Ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος

R. Joliet